

CHÚ XE ÔM

(Dựa theo chuyện lấy từ "NET")

Chiếc xe ôm dừng trước nhà
Cô sinh viên, liền trao quà tạ ơn.
Dặn dò với chú xe ôm,
Về nhà hãy mở, cảm ơn chú nhiều.

Cô còn nói thêm một điều,
Cháu vừa tốt nghiệp, bao nhiêu vui mừng.
Từ ngày mai, cháu hết dùng,
Xe ôm chú nữa, xin đừng buồn nghe!

Đến nhà xong, vừa cất xe,
Ông đem gói quà đi về phòng ngay.
Mở xem có gì trong đây?
Thật hân hạnh quá, chưa ai như mình.

Quả là cô bé có tình,
Ngoài quần áo mới cho mình trước tiên.
Còn thêm quá lớn số tiền,
Lá thư tâm sự, đọc liền xem sao:

Thưa Thầy!

Em là Tuyết Lan, học trường Nguyễn Trãi,
Năm lớp sáu, em học toán với Thầy.
Đến lớp chín, thì gặp chuyện không hay,
Qua biên chế, Thầy không may bị loại.

Một phần cũng vì Thầy bị trở ngại,
Bệnh thanh quản, nên nói trại khó nghe.
Lại cộng thêm vào một số vấn đề,
Buộc Thầy phải từ bỏ nghề truyền thống.

Về nhà, chạy xe ôm để kiếm sống,
Luôn đeo khẩu trang, che kín mặt mày.
Để học sinh không thể nhận ra Thầy,
Nhưng em thì nhận được ngay lập tức.

Nên nghĩ ra cách có thể tiếp sức,
Cho Thầy có thêm lợi tức lúc này.
Không đạp xe đi học, mà nhờ Thầy,
Suốt từ lớp chín, đến ngày tốt nghiệp.

Và còn luôn bày tỏ lòng hào hiệp,
Phần ăn trưa, được em tiếp ân cần.
Sáng nào em cũng chuẩn bị ba phần,
Em, Thầy, bà vé số gần ở đó.

Vì bà cũng là người rất nghèo khó,
Ba má biết, nhưng không có rầy la.
Em cũng thường mua vé số giúp bà,
Nhưng trúng số, thấy sao mà khó quá...

Rồi em phát hiện ra Thầy cũng đã,
Có trang “web” giúp học khá toán hơn.
Công của Thầy, rất đáng được ghi ơn,
Giúp bạn yếu toán không còn nản chí.

Thì ra Thầy lên internet dạy miễn phí,
Ban ngày xe ôm, tối lại chỉ toán cho.
Em nhận ra, qua câu Thầy dặn dò,
“Gắng học, để phụng sự cho đời nhé!”.

Giờ lên mạng, cũng nói y như thế,
Ngoài đời chạy xe ôm, không thể nhận ra.
Nhưng trên mạng, Thầy vẫn luôn hiền hoà,
Ông giáo phong độ, thật thà, kính mến.

Mong đợi mãi, rồi ước mơ cũng đến,
Số trúng độc đắc, đã hiển hiện ra.
Lúc em đang học ở năm thứ ba,
Gởi tiết kiệm, đợi cho qua tốt nghiệp.

Và hôm nay, là ngày em sắp xếp,
Cho em được xin phép biểu Thầy.
Một số tiền, trong phần trúng số này,
Để tỏ lòng ghi ơn Thầy dạy dỗ.

Thành công của em nhờ sự giúp đỡ,
Của nhiều người, mà trong đó có Thầy.
Và em xin thưa, kể từ hôm nay,
Em tự chạy xe, mỗi ngày làm việc.

“Nhất tự vi sư” là điều nên biết,
Tình thầy trò vẫn thấm thiết không vơi.
Dẫu mai này, mỗi người một phương trời,
Vẫn nhớ **“chú xe ôm”** thời đi học.

*Người đen gầy, hình ảnh đầy lằn lóc,
Tâm cao cả, với mái tóc điểm sương.
Và trái tim nhân hậu, đầy yêu thương,
Luôn dạy dỗ, dù phải rời trường lớp...*

*Một chút lòng thành, được mong đóng góp,
Để cho Thầy tiếp tục lớp dạy đêm.
Và điều đó, là nguyện ước của em,
Trời cũng thương, đã cho em trúng số.*

*Nên có đủ khả năng để ủng hộ,
Xin Thầy nhận lấy, đừng có ngại ngần.
Hy vọng hỗ trợ Thầy thêm một phần,
Tuổi lớn rồi, xe ôm cần bớt lại...*

*Gấp thơ, thầm cảm ơn lòng ưu ái,
Với tuổi trẻ, thật hiếm thấy như em.
Trong xã hội, quá đầy rẫy bon chen,
Có lòng giúp đỡ, thật đáng khen hết sức...*

*Và cũng đã giúp cho ông nhận thức,
Xã hội này chưa đến lúc suy tàn.
Cũng còn những người đầy lòng nhân,
Niềm vui thoáng nhẹ, hiện dần lên mắt...*

SÁU NGUYỄN